

Om namnet *Krokr* se U 32, om *Diarfr* U 70.

U 191 är, av ornamentiken att döma, utförd av samme ristare som U 190. En egenhet för båda ristningarna är bruket av båda r-runorna *rr* i *fapurr* U 190, *purr* U 191.

De båda sista runorna 19—20 *ku* kunna givetvis suppleras på annat sätt. De kunna ha utgjort början av bönen »Gud hjälpe hans själ».

192. Sjöberg, Össeby-Garns sn.

Pl. 122.

Litteratur: D 2:119. UFT h. 10 (1882), s. 217; E. Brate, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildning: Brate foto 1904 (ATA).

Runstensfragmentet låg enligt Dybeck »i södra sluttningen af en höjd i Sjöbergs vestra gärde». Brate fann det 1904 på samma plats, som han beskriver sålunda: »Denna höjd är invid samma dæld från Väsby framemot Garnsjön som Väsby-stenen [U 194], äfvenledes på dess norra sida, och skiljes blott genom en mellanliggande backe i åkerfälten från den backe, där denna ligger. Vattendraget i denna dæld var för en mansålder sedan uppdämdt, så att det kunde drifva en kvarn.» Gärdet kallas av Brate Knektstugärdet, efter Knektstugan, som finnes utsatt på Ekonomiska kartan — utan namn även på Topografiska och Geologiska kartan — o. 600 m. S om Sjöberg. Den äldsta kända platsen för runstensstycket var troligen belägen o. 500 m. VSV om Sjöberg (äldre: Söböringe) och o. 400 m. Ö om Väsby-stenen. Möjligen har stenen blivit funnen någonstädes i åkerjorden och blivit upplagd på sluttningen. Den har sedermera blivit förd fram till gården och ligger nu i sydöstra hörnet av Sjöbergs trädgård.

Grå granit med synnerligen vacker och jämn, nästan slipad yta. 0,39×0,80 m. Ristningen synes ha varit omsorgsfullt ehuru ej särdeles djupt huggen, och runorna äro tydliga.

Inskrift:

... uk × ⁵purkrimr × - ...¹⁰

... ok Þorgrimr ...

»... och Torgrim ...»

Om namnet *Þorgrimr* se U 180. Namnets sällsynthet gör det sannolikt, att i de båda inskrifterna U 180 och U 192 avses samme man. Möjligen ha också de båda stenarna ursprungligen varit resta på samma plats, i närheten av det ställe, där fragmentet U 192 blev funnet. U 180 har i så fall blivit förd den långa vägen på Garnsviken till Garns kyrka.

193. Svista, Össeby-Garns sn.

Pl. 121, 122.

Litteratur: B 117, L 478, D 2:120. J. Bureus, F a 6 s. 137, F a 10:1 n:r 127, F a 5 n:r 504, F a 1 s. 107; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 172; UFT h. 10 (1862), s. 216; E. Brate, Svenska runristare (1925), s. 39, Anteckningar (ATA).

Äldre avbildningar: J. H. Rhezelius, teckning (i F a 10:1); P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 117); Dybeck a. a.; Brate foto 1904 (ATA).

Runstenen står rest omkring 400 m. SÖ om Svista gård, i östra sluttningen av en bergbacke, som här går ned mot sjön, ej långt från stranden. Mitt emot på östra sidan av Garnsviken ligger lägenheten Udden (Hakinge udde). Ristningen är vänd österut mot sjön. Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Rydboholm».

I F a 6 uppges platsen vara »I Ösby sochn, wid Getans gård». (Möjligen är »Getans» en